

Blant annet pga forhold beskrevet i mine tidligere prosesskriv om

spørsmål omkring hvordan aksjeselskapet til Pettersen gikk de første månedene av 2003, og

spørsmålet om hvem som skal ha ansvaret for praksisen med å akseptere de feilsendte fakturaer for 7 millioner kroner (i regnskapet til Bassengimport AS), rapportering til ledelsen om denne feilen i regnskapet og betydningen dette fikk og får for Pettersen, ønsker Pettersen en nøytral vurdering av betydningen av å få rettet en del feil og misforståelser som direkte angår saken mot Hammervoll & Co.

Pettersen har uttrykt flere ganger at han mener Ernst & Young hadde hovedansvaret for å varsle disse feil i regnskapet, (ref vitnene Finanstilsynet, Norgesrevisjon = Rolf Larsen, Økodel = Asbjørn Storsveen, Løvberg = borevisor etter konkursen m.fler) , men at man også kan bebreide både Vimme og Bodin for ikke å ha gjort jobben sin (som daglig leder og regnskapsfører) . Pettersen vil i hvert fall ikke ha mesteparten av skylda selv (rettsvesenet har hittil lagt hele skylda på Pettersen kan det synes som, mens Ernst & Young har gitt Pettersen kun et plaster på såret ved å sende 200.000 kroner til Pettersen = beløpet de mottok som revisor det ene året Pettersen hadde aksjeselskap = 2003.)

Avgjørelsene i saken mot daglig leder, Vimme og regnskapsfører Bodin (sistnevnte mulig i mindre grad) må kunne korrigeres, og sakene (i hvert fall mot Vimme) må muligens gjenopptas, litt avhengig av hvordan motparten og retten svarer på Pettersens framprovoserte spørsmål omkring disse tema. Hvis ikke får vi et galt utgangspunkt mht. berettigelsen av Pettersens kritikk mot revisor og regnskapsansvarlige som var tilknyttet hans firma (deres manglende rapportering m.m).

Når det gjelder om Oslo Tingrett er inhabile til å behandle saken mot Hammervoll, mener Pettersen vi kan ha grunn til å mistenke at prestisje kan komme inn i bilde, da Oslo tingrett har behandlet saken mot Ernst & Young – og Pettersen har tapt saken. Nå blir jo egentlig den samme saken behandlet på nytt, (om E & Y hadde gjort jobben sin for Pettersen og om Hammervoll burde ha sett at det har de ikke gjort).

Hammervoll burde ha tatt hensyn til Pettersens bevis og kommunisert med vitnene og det må vurderes om Hammervoll som Pettersens advokat ikke skulle ha fått Pettersen til å trekke ankesaken som var berammet i Borgarting langmannsrett, september 2008,

Begrunnelsen/metoden Hammervoll & Co, brukte, er blant annet, slik Pettersen har bevist, ved for eksempel å komme med usannheter med påstanden om at hovedvitne i august 08, Rolf Larsen, ikke lenger mente at E& Y hadde opptrådt

kritikkverdig som Pettersens revisor , at Pettersen ikke kunne bruke som bevis lydbåndopptak omkring hva E & Y hadde sagt i retten om feilsendte regninger og at de visste at regnskapet nesten fra starten av ikke holdt mål m.m. Hammervoll ville heller ikke gå igjennom beviser eller få fram viktige vitner.

Oslo tingrett holder til vis-a-vis Oslo forliksråd som feilaktig , i henhold til skriftlig og muntlig kommunikasjon med justisdepartementet , Bergen forliksråd, advokat Hans Chr Steenstrup, forliksrådet selv, m.fler) har dømt i saken Pettersen hadde mot Hammervoll – uten å ha hjemmel for det, (noe som fører til at dommen, som ikke engang skulle ha kommet, blir brukt mot Pettersen. Dette gir også Pettersen økonomisk og følelsemessig belastning . Pettersen må ta ut stevning 1 år tidligere enn det som skulle vært rett osv. Alt må altså skje i ekspressfart pga dette .

Den fysiske nærheten Oslo Tingrett har til de involverte parter (eller folk som man kan ha mistanke for at har interesse i utfallet av sakene til Pettersen) taler også mot at de skal behandle denne saken mot Hammervoll & Co

Oslo Tingretts nærhet til alle involverte advokater og parter (unntatt Pettersen) i sakene Pettersen har eller har hatt mot Hammervoll & Co og Ernst & Young er også uheldig for å få en rettferdig behandling av saken . E & Y brukte f. eks advokatfirma Thommesen som prosessfullmektig, og Pettersen brukte advokatfirma Frick Langseth mot Ernst &

Young i Oslo tingrett. Alle disse og også Hammervoll og Co, holder til noen steinkast fra Oslo Tingrett (mens forliksrådet kun er 100 meter unna). Et enda større problem er kanskje rettsvesenets stolthet eller prestisje/kollegiale hensyn . Det skal mye til at en person, med begrensede ressurser, kan klare å få rettsvesenet til å være villige til å vurdere spørsmål på nytt, der de selv (eller kollegaer) har feilet som dommere. Da blir det vel andre muligheter, ved å skape allmenn interesse eller gå til internasjonal domstol. Et alternativ for Pettersen kan kanskje være om myndighetene og/eller Hammervoll & Co sitt forsikringselskap tilbyr Pettersen å slette hans gjeld, og at han kan fortsette sitt liv i Filippinene, der hans ene datter, hans samboer og adoptivønn bor - langt vekk fra Norge, landet som har blitt kåret som det mest korrupte landet i Norden (etter Island, som Pettersen ikke regner med. Den norske form for korrupsjon er kameraderi – det er det vel mange som er enige i Pettersen i.). Pettersen har liten tro på rettssikkerheten i Norge for tiden.

Til tross for det: Pettersen har studert myndighetenes syn på blant annet:

1. kollegiale hensyn blant dommere,
2. gjenopptakelse av rettskraftige dommer. Pettersen vurderer jo å gjenoppta dommer som dirkete angår saken mot Hammervoll & Co (–avhengig av svaret fra motparten og forberedende dommer),
3. adgangen til å få overprøvd viktige rettsavgjørelser , i Pettersens tilfelle , spesielt som følge av feil ved rettens

behandling av saken mot Vimme, der dommerne sier (ref innlevert lydbånd fra hovedforhandlingene) at de ikke vil ta hensyn til beviser og anførsler som Pettersen hadde brukt i tingretten, (med den feilaktige begrunnelse at Pettersen angivelig skulle ha uteglemt i sin anke forbeholdet om å bruke beviser og anførsler som hadde vært brukt i tingretten. Dermed konkluderer de helt feil mht. om regnskapet var korrekt 1. kvartal 03 ved å ignorere vitnene (ref lydbånd med Kredittilsynet, Økodel og Norgesrevisjon, m.fl). De skriver også helt feilaktig, og ærekrenkende nok, at "Pettersens bidrag for hans firma var av negativ økonomisk betydning". Alle disse ting brukes nå mot Pettersen av motparten i saken mot Hammervoll & Co.

4. adgangen til å angripe saksbehandlingsavgjørelser før det blir truffet realitetsavgjørelse. Pettersen frykter at slike saksbehandlingsavgjørelser vil bli gjort av tingretten, f.eks forenklet og skriftlig videre behandling av saken. Pettersen har ikke fått nødvendig veiledning som selvprosederende, blant annet med hensyn til manglende konkretisering av hvilke prosesskriv fra Pettersen som tingretten har mottatt.

Saksbehandlingen omkring frysing av saken til des 2012, kan komme til å bli basert på manglende utredning og vurdering. Frysing bør skje til desember 2012, pga at forliksrådet har dømt uten å ha hjemmel for det. Pettersen får ikke tidlig nok svar på framprovoserte

spørsmål til motparten og retten legger ikke opp til en klargjøring av ~~noe av~~ omfanget til noe av det aller viktigste, som er de feilsendte fakturaer: Er det nødvendig nå at Pettersen plukker fram alle 700 fakturaene og sender dem inn, (retten og motparten har jo fått lista som viser hvilke leverandører, beløp, dato m.m) , og er det tilstrekkelig at Pettersen får vitne, revisor Ivar Sandvik til å stille i retten og legge fram oversikten (fremlagt alle rettssaker Pettersen har hatt) som han lagde om hvilke fakturaer Pettersen måtte hefte for privat etter konkursen? Når og hvordan må Pettersen gjøre noe med dette? Ellers så vil vel retten si at Pettersen ikke har bevist en vesentlig del av sitt økonomiske tap? Her fins det flere og bedre eksempler, som vil komme i framtiden – etter at Pettersen får penger til advokat eller mer tid – som Pettersen jo mener han bør få som en følge av at forliksrådet feilaktig har dømt i saken, noe som jo førte til at Pettersen fikk 1 måned istedenfor ett år på å ta ut stevning mot Hammervoll & Co m.m. Pettersen vil nødig bli tvunget til å publisere det Oslo forliksråd har sagt i det siste, det ville de like særdeles dårlig., og det ville gi en alvorlig skrape for forliksrådet, som Oslo tingrett som nabo kanskje heller ikke ville like.

Med ovennevnte begrunnelse, lurer Pettersen , som selvprosederende , blant annet på om det kan være vesentlig , noe av det synet som myndighetene beskriver i skriv (eller

om tankegangen kan overføres til for eksempel om Oslo tingrett skal behandle saken Pettersen har, om saken skal fryses, om Oslo Tingrett skal kunne legges opp til forenklet skriftlig videre behandling av saken, etc):

Innstilling fra justiskomiteen om lov om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) Innst. O. nr. 110 (2004-2005)

Departementet er enig med utvalget i at den bærende begrunnelse for at en sideordnet domstol - og ikke som nå den samme domstol - skal behandle gjenåpningsbegjæringen, er å motvirke mistanke om at den som tar stilling til begjæringen, bevisst eller ubevisst lar kollegiale hensyn eller hensynet til domstolenes prestisje påvirke avgjørelsen. På denne bakgrunn fremmer departementet forslag i overensstemmelse med utvalgets forslag.

19.1.11 Hvilke avgjørelser skal kunne gjenåpnes?

Gjenopptakelse kan anvendes mot rettskraftige dommer. Etter tvistemålsloven § 415 kan kjennelser som innebærer en avslutning av saken eller en selvstendig del av den, gjenopptas.

Komiteen slutter seg til at begrepet gjenopptakelse i loven erstattes med gjenåpning. Komiteen er også enig i at en sideordnet domstol bør behandle begjæringer om gjenåpning. Det vil

motvirke en mistanke om at avgjørelsen vil bli påvirket av domstolens eller nære kollegers prestisje. Komiteen er videre enig med departementet i at det ved avgjørelsen om gjenåpning bør legges vekt på utsiktene til at begjæringen vil medføre realitetsendring av betydning for parten. Fristene for gjenåpning bør forlenges i samsvar med departementets forslag.

Statens ansvar for sakskostnader forårsaket av feil fra rettens side

Komiteen er enig med departementet i at staten i flere tilfeller enn i dag bør erstatte sakskostnader som en part eller partene påføres som følge av feil ved rettens behandling av saken. Komiteen støtter forslaget til tvisteloven § 20-12 og viser til merknadene til bestemmelsen i proposisjonen.

Adgangen til å få overprøvd viktige rettsavgjørelser er sentral for tilliten til rettssystemet.

21.1.2.2 Departementets vurdering

Departementet er enig med utvalget i at saksbehandlingsavgjørelser skal kunne angripes før det blir truffet realitetsavgjørelse, og at saksbehandlingsfeil skal kunne brukes som ankegrunn overfor realitetsavgjørelser selv om den ankende part tidligere kunne ha brukt

rettsmiddel mot den aktuelle
saksbehandlingsavgjørelse.

Departementet slutter seg til utvalgets syn om at
det er behov for å gå lenger enn etter gjeldende
rett i å begrense retten til å få overprøvd en
dom.

Nils Even Pettersen